

Een lied van Tom Naastepad (vervolg)

Luuk Schuurman

In het vorige nummer van de Flambouw heeft Luuk Schuurman over het lied Licht en Donker van Tom Naastepad zijn licht laten schijnen. In deze bijdrage gaat hij meer op de melodie van de liederen van Naastepad in.

Dat een lied niet alleen authenticiteit ontleent aan tekst, maar ook aan melodie, lijkt mij een van de redenen waarom de liederen van Naastepad niet altijd zijn 'doorgebroken'. Niemand zal bij het lied "Eens als de bazuinen klinken" nog denken aan het oorspronkelijke "Rechter in het licht verheven". Wat dat betreft heeft het 'hergebruik' van de melodie dus goed uitgekapt. Maar andere liederen blijven concurrentie met het origineel houden. En wanneer slechts door tekst en niet ook door melodie een directe link met een specifiek lied gelegd kan worden, mist een lied haast automatisch een stukje authenticiteit.

Het is overigens misschien wel met eenzelfde, maar dan juist omgekeerde reden dat liederen van tijdgenoot Huub Oosterhuis (1933-2023) wél door konden breken. Als daar de teksten misschien niet altijd even hapklaar waren, waren er wel de eigentijdse melodieën die een groot deel van het publiek aanspraken - maar dat terzijde.

Had Naastepad eenvoudigweg weinig componisten in zijn omgeving? Dat lijkt mij niet uit te sluiten, omdat de Araunagemeente slechts bestond uit een klein gezelschap. Ook dat hij als katholiek zich in een voornamelijk protestants speelveld bewoog maakte het niet

eenvoudiger. Bovendien was Naastepad zelf een bescheiden man; zeker richting het eind van zijn leven leefde hij een teruggetrokken bestaan. Van een grote commerciële aanpak rondom zijn liederen was geen sprake. Ik vermoed dat de liederen een primaire functie hadden voor de gemeente aldaar, en dat het gebruik van bestaande melodieën daar prima voor functioneerde. De gevolgen daarvan voor de lange termijn zijn dan minder relevant.

Niemand zal bij het lied "Eens als de bazuinen klinken" nog denken aan het oorspronkelijke "Rechter in het licht verheven"

Hoe dan ook, het is boeiend om te zien hoe de liederen van Naastepad een geheel eigen plaats kennen in het kerkmuzikale spectrum van de vorige eeuw. En dat de liederen niet volledig vergeten zijn, maar nog steeds op waarde geschat worden, blijkt wel uit het feit dat in het liedboek van 2013 toch nog veertien liederen van zijn hand zijn opgenomen. Slechts de toekomst zal ons kunnen leren hoe belangrijk het al dan niet ontbreken van eigen melodieën voor de liederen van Naastepad zal zijn. In ieder geval weerhoudt het ons er niet van om zijn liederen te zingen!